

Obsah:

- Úvod
- Na kávičke s...
- Oznamy
- Blahoželáme!
- Víkendovka
- Detský kútik ☺
- Manželský večer vo dvojici
- Kvíz
- Nedela talentov
- Čo má spoločné dospelosť, Berkeley a ECAV?
- Nahrávanie nového CD
- Koronavírus
- Modlitebný kalendár
- Rozpis služieb Božích

Prázdný hrob

Ťažko uveriť. Rozumieme učeníkom. Rozumieme ženám. Bez nádeje vyzerá takto. Keď máme dojem, že sa naše nádeje, naša dôvera v niekoho, koho sme si vážili, kto bol pre nás vzorom a osobnosťou, zrútiť, tak načo je potom to všetko? Nie sme predsa takí naivní, že budeme hľadať mŕtveho medzi živými. Je mŕtvý a tak to musí ostať.

Takýmto tónom končili Pašie „A oni šli, zabezpečili hrob, zapečatili kameň a postavili stráž.“ Pri tomto premýšľaní mi napadli slová známej piesne od Szidi Tobias „Chlap z križa“:

Sprav zázrak, zid' z križa a zákon svoj bráň

Ukradli nádej, zabili krásu, predali lásku

Len závišť, nenávisť, povedz, kadiaľ mám ísť

Čas v nás zostal stáť, z pravdy púšť, z lásky pád

Sladká lož, slaný žiaľ, každý sám nesie svoj križ.

Ježiš z križa nezišiel, aj keď ho vyzývali, nedemonštroval žiadnu svoju moc, žiadne zázraky, zomrel ako zločinec. Život musí ísť ďalej aj po takomto fiasku.

A tak z úcty, veľkej lásky, aj keď sklamanej, a tiež z ľudskej povinnosti sa ženy zavčas ráno, hneď ako to bolo možné, prvý deň po sobote, vybrali k hrobu. Chceli dôstojne a podľa tradícií a predpisov pripraviť telo ich milovaného majstra na pohreb. Vedť čo iné im už ostávalo?

Deň týchto žien naozaj nezačal pekne, pozitívne a optimisticky. Nedá sa tu hovoriť o nejakých dobrých vyhlídkach na zmenu. Vedť prichádzajú na cintorín. Prichádzajú k mŕtvemu. Čo sa tam dá ešte očakávať?

Všetci si mysleli že pochovali s Ježišom divy, úkazy, znamenia, jednoducho, že je koniec. Či už to boli strážcovia konajúci si svoju povinnosť, ktorým to vlastne všetko mohlo byť jedno, alebo na druhej strane ženy, po ťažkom sobotnom dni smútku a žiaľu, keď si prišli vykonať svoju poslednú povinnosť a dokončiť prípravu tela na dôstojný „posledný“ odpočinok.

Aj jedným aj druhým sa však ich plány v sekunde zmenili. A hľa, nastalo veľké zemetrasenie, lebo anjel Pánov zostúpil z neba, prišiel, odvalil kameň a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk, jeho rúcho biele ako sneh.

Na tomto mieste sa chvíľu zastavme. To všetko, čo urobili mocní, aby Krista umlčali a zapečatili v hrobe raz a navždy. Lenže svetská moc pri stretnutí s mocou a slávou Boha ostáva bezmocná. Kameň ostal naveky odvalený od hrobu, a tvorí najúžasnejší protiklad pečati, ktorú vysoká rada na kameň vtlačila. Moc neba trium-

fuje nad bezmocnou autoritou Židov a Rimanov. Keď hovorí Boh, ľudia musia mlčať, ľudské ruky sú ochromené a ľudské opatrenia nič neznamenajú.

„A strachom pred ním chveli sa strážcovia a zostali ako mŕtvi“.

Boli tam zo zlého motívu, mali rovnaký strach ako ženy, ale reakcia Božích poslov bola iná – vždy rozhoduje srdce.

Strach – ten nás zvykne zresetovať – úplne vymazať všetko dobré, pozitívne, odstráni každú nádej.

Chvejú sa strachom a hrôzou pri stretnutí sa s nadprirodzenou mocou – ale nepohne to ich srdcom – utekali so strachom k tým, ktorí ich poslali a „Keď odišli, ajhľa, niektorí zo stráže prišli do

mesta a oznámili veľkňazom všetko, čo sa stalo. Zhromaždili sa teda so staršími, poradili sa, dali vojakom veľa peňazí a povedali: Povedzte: Jeho učeníci prišli v noci a ukradli Ho, keď sme my spali.“ – Videli čo sa stalo – v priamom prenose – ale odmietli pravdu.

„Anjel povedal ženám: Vy sa nebojte, lebo viem, že hľadáte Ježiša, toho ukrižovaného! Niet Ho tu, lebo vstal, ako povedal; poďte, vidte miesto, kde ležal.“

Nebojte sa, je čas radosti, stalo sa iba to, čo

sám Ježiš predpovedal. Naplnilo sa Slovo, odhodte beznádej a rezignáciu. Anjel vedel, koho ženy hľadajú: „Ježiša, toho ukrižovaného.“

Koho hľadáme v skutočnosti my?

Ak celou túžbou svojho srdca hľadáme Ježiša, toho ukrižovaného, nájdeme Ho, ale ako slávneho, vzkrieseného a milujúceho, a On sa nám s radosťou dá nájsť.

(Pokračovanie na strane 7)

Na kávičke s...

Na kávičke s Martinom Lutherom, doktorom teológie vo Wittenbergu

V tridsiatych rokoch 16. storočia bol Luther viac ako len známou osobnosťou. Pre mnohých študentov sa stal studnicou múdrosti. Tí sa snažili zachytiť každé jeho slovo a všetko, čo hovoril, neprestajne zapisovali. Či už to boli jeho kázne, slová pri stole, prednášky, všetko toto sa dostávalo do tlače skôr, ako si to stihol Luther nanovo prejsť a prečítať.

V marci 1531 napísal: Už ma vážne opúšťa sila, zvlášť moja myseľ... V apríli 1532 prestal na osem týždňov kázať, pretože keď sa postavil na kazateľnicu, mal závraty a nemohol pokračovať. Následne na to sa mu otvorila hnisavá rana na nohe, s ktorou zápasil až do konca života. K tomu sa pridali problémy so srdcom, ktoré zoslablo. K svojej posteli si zavola priateľov, ktorí mali pocit, že sa s nimi chce rozlúčiť, ale on namiesto toho povedal, že ešte tak skoro nezomrie. V tom čase sa mu narodil aj syn Martin. Manželke Katke kúpil za 900 zlatých guldenov obrovskú záhradu s ovocnými stromami. Aj vďaka tejto kúpe bola po Lutherovej smrti jeho rodina zaopatrená.

V januári 1532 vyšiel Lutherovi spis s názvom: O prenikaní a tajných učiteľoch. Varoval v nej veriacich ľudí pred skupinou takzvaných „novokrstencov“. Boli to laickí muži a ženy, ktorí sa snažili vytvoriť pravú kresťanskú cirkev. Snažili sa o to krstom dospelých, pretože učili, že deti pri krste nie sú schopné vyznávať opravdivú vieru a že len druhý krst, ako dospelého človeka, je znakom skutočnej viery. Bol to dosť radikálny postoj, najmä v tej dobe, keď boli všetci pokrstení ako deti. Luther proti novokrstencom vystúpil veľmi ostro. Tvrdil, že nemajú žiadne poverenie ani povolanie ku kňazskému úradu. Biblicky im vyčítal, že vyžadujú osobné zjavenie Ducha

Svätého, pričom Duch Svätý zostúpil na Letnice na všetkých a bol daný každému.

Lutherova snaha sa v tých rokoch sústredila hlavne na to, aby jeho vysvetlenie evanjelia vytrvalo a nezaniklo. Začal sa sústreďovať na vzdelanie hlavne mladých ľudí. Spis Členom rady všetkých miest v Nemecku z roku 1524 sa považuje za zdôvodnenie vzniku základných a stredných škôl, ktoré majú byť podporované z miestnych daní. Luther trval na tom, aby každý chlapec chodil do školy, dokonca aj tí menej schopní.

V tom období si Luther uvedomil

aj dôležitosť organizácie v cirkvi. Veľmi dobre vedel, že tu nebude stále a nebude môcť svojou autoritou riešiť problémy, ktoré vznikali na rôznych miestach novej cirkvi. Vplyvom reformačných myšlienok v niektorých častiach Nemecka ostali prázdne kláštory, niekde z farnosti odišiel kňaz a nebol kto krstiť, sobášiť a pochovávať. Inde zase sediaci ničili zem, ktorá pred tým patrila cirkvi. Bolo potrebné nanovo zaviesť v oblasti cirkevných zborov poriadok.

Vtedy sa rozhodli jednotlivé kniežatá a mestá ovplyvnené reformáciou konať. Schválili dokument s názvom Reformačné prepisy. Začali vznikať rôzne organizačné po-

riadky v mestách, kde pôsobila nová reformačná cirkev. Prvý takýto poriadok vydali v Göttingene. Poslali ho na úpravu aj samotnému Lutherovi, ktorý ho doplnil a napísal k nemu predhovor. Napriek tomu vždy zdôrazňoval, že poriadok je dôležitý, ale najpodstatnejšie v zboroch je kázanie evanjelia. Keď sa práca v tej oblasti rozbehla, prenechal poriadky cirkvi na Melanctonovi a Bugenhagenovi, ktorí boli ochotní viac cestovať.

Ako profesor na fakulte sa venoval príprave nových farárov, ktorí mali nastúpiť do služby a riadiť ďalej cirkevné zbory. Jeden z jeho žiakov o ňom napísal: „Vždy mal dobre pripravený materiál k prednáške... nenašli by ste tam nič nezrozumiteľné ani nič mimo témy...“ Na prednáškach pre budúcich farárov začal znova rozoberať list apoštola Pavla Galatským a trvalo mu tri roky, kým došiel do konca. Melancton ho potom so študentmi upravil a vydal ako Veľký komentár k listu Galatským.

Od novokňaza Luther očakával:

1. Dobrý kazateľ musí byť schopný vyučovať dobre, správne a po poriadku.
2. Musí mať hlavu na správnom mieste.
3. Musí byť výrečný.
4. Musí mať dobrý hlas.
5. Musí mať dobrú pamäť.
6. Musí vedieť, kedy prestať.
7. Mal by sa stále a usilovne venovať svojim povinnostiam.
8. Mal by preto nasadiť svoje telo, svoj život, svoj majetok a časť.
9. Mal by byť ochotný nechať každého sužovať ho a ťať do neho.

Luther veľmi dobre vedel, že jeho študenti prídu do zborov, kde budú vo veľmi ťažkej pozícii. Zažijú prenasledovanie a odpor, a v tom všetkom budú musieť obstáť. Mal pre nich vždy pochopenie a mal s nimi veľmi blízky vzťah. Často im radil aj v osobných veciach. Pokračovanie v budúcom čísle.

Jaro Petro

Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor – Pozor

Keď sa pozriete na naše oznamy, poviete si, že som bol veľký optimista. Ale keďže nevieme, dokedy bude trvať karanténa, píšem rozpis bohoslužieb akoby sme ich mali za normálnych okolností. Keď sa karanténa skončí, naskočíme hneď na nedeľu, ako ju budeme mať v rozpise.

- ⇒ Nevedel som napísať Večere Pánove. Keďže ich nebudeme mať v pôste, využijeme na ne prvú možnú príležitosť.
- ⇒ Výročná confirmácia bola v pláne na 26. apríla. Ten termín asi veľmi reálny nie je a tak zatiaľ neviem spresniť čas, na ktorý ju preložíme.
- ⇒ So spevokolom Pútnik sme natočili CD. Radi by sme ho uviedli v nejakú konkrétnu nedeľu slávnostnými bohoslužbami, ale zatiaľ neviem určiť termín.
- ⇒ Všetky konferencie, či už EVS, alebo Modlitebného spoločenstva, boli zrušené, náhradný termín sa nikto neodváža povedať.
- ⇒ Seniorátny konvent by mal byť vo Vyšnej Kamenici. Bude v najbližšom možnom termíne.
- ⇒ Confirmácia našich tohtoročných konfirmandov by mala byť 21. júna. Dúfam, že tento termín už bude reálny.

*Blahoželáme!***1.4.2020 – 30.6.2020****55 rokov**

Slavomír Marcin, Lemešany 90

60 rokov

Ing. Milan Kollár, Kysak 386

65 rokov Jaroslav Chovan, Trebejov 3
Vladimír Richtárik, Kysak 87**75 rokov**

Pavel Benko, Suchá Dolina 61

70 rokov Rudolf Babej, Drienovská Nová Ves 186
Mgr. Jana Tarašková, Trebejov 12
Ružena Vereščáková, Kysak 49**80 rokov**Olga Gaľová, Obišovce 128
Magdaléna Ritomská, Drienovská Nová Ves
Margita Poláková, Kysak 289
Justína Satrapová, Trebejov 34**95 rokov**

Alžbeta Cibuláková, Obišovce 118

Naším jubilantom srdečne blahoželáme a prajeme im Božie požehnanie!

(Ak tiež patríte medzi jubilantov, no nenašli ste sa v tomto zozname, povedzte to svojmu presbyterovi, prípadne dajte nám to vedieť na faru. Môže to znamenať, že nemáme váš evidenčný list.)

Víkendovka

Tohto školského roku sme sa rozhodli, že na víkendovku nepôjdeme na jeseň, ale počas zimy, keďže sme chceli vyskúšať víkendovku so snehom, a tak to vyšlo na 28. februára až 1. marca 2020. Aj keď sme vybrali pomerne vhodnú lokalitu, a to Liptovský Trnovec, aj tak sme si sneh veľmi neužili, ale za to už môže to globálne otepľovanie :D.

Na našej víkendovke sme hovorili o Tom, ktorý o sebe povedal, že je Svetlo sveta, Vzkriesenie a Život, Chlieb života, Dobrý pastier, Vínny Kmeň, Dvere, Cesta, Pravda a Život. Všetky témy boli zamerané práve na Ježiša a na tieto dôležité výroky, ktoré o sebe povedal - čo pre nás a pre náš život znamenajú. Mňa osobne zaujala myšlienka, že Ježiš ako chleba sa nikdy neprejeme a že aj keď sú na svete lepšie jedlá ako chlieb, nedajú sa jesť neustále.

Keďže viacerí mládežníci už mali tú česť ísť voliť, sobotu večer sme spolu strávili pri sledovaní predbežných výsledkov volieb. O naše telesné potreby sa starala Milka Gallová spolu s bratom farárom, za čo im veľmi ďakujeme, lebo palacinky nemá každá mládež na výlete. Aj napriek vyššej sume a dlhšej ceste sa nás nazbieralo 27, čo nás veľmi potešilo.

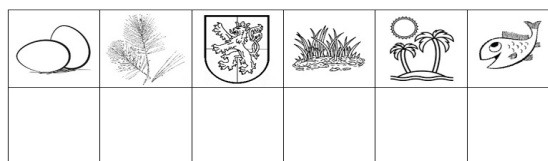
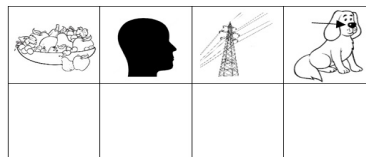
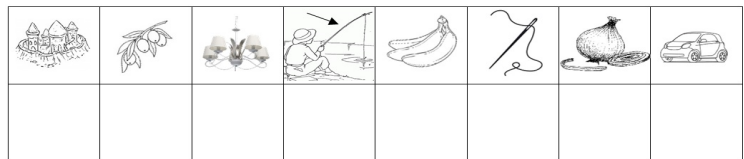
Matúš

Milé deti ☺

Ako asi všetky viete, blíži sa Veľká Noc, akurát, že tohoto roku bude úplne iná ako doteraz... Budeme asi drvivú väčšinu veľkonočných dní tráviť doma. Pre niekoho možno náročné, niekomu to možno vyhovuje, každý to vníma inak.

Ale! Jedno je isté – Pán Ježiš nám poslal svojho Svätého Ducha a tak môže byť s nami stále! Nezáleží na tom, či si v škole, vonku s kamošmi, doma na dvore alebo sa v izbe učíš a robíš domáce úlohy. „Ajhľa, ja som s vami, po všetky dni až do konca sveta.“ Matúš 28, 20

V týchto úlohách zistíte, k čomu prirovnáva Biblia Ducha Svätého. Napíšte do štvorčekov začiatočné písmená vecí, ktoré sú nad nimi.

A akými vlastnosťami sa môže Duch prejavovať? V zátvorke máte popletené slová ako pomôcku. Zapište ich na čiaru.

(álksa) _____

(oštrad) _____

(kojop) _____

(pterzliovč's) _____

Čas sa dá využiť aj na prechádzku do prírody, počas ktorej sa môžete v modlitbe rozprávať s Pánom Bohom. A potom si môžete vymalovať tento obrázok ☺

Manželský večer vo dvojici

Pri príležitosti Národného týždňa manželstva pripravil CZ ECAV Obišovce špeciálny manželský večer, určený pre všetky manželské páry nášho cirkevného zboru. Na tento večer boli ale pozvaní aj vzácní hostia – brat biskup ECAV v Českej republike Marián Čop s manželkou Denisou z Prahy a tanečný aj životný pár Renátka a Maroš Olejárinci z Košíc.

Stretili sme sa v sobotu 15.februára 2020 v sále kultúrneho domu v Kysaku. Každý pár mal pripravený slávnostne ozdobený stôl, na ktorý nám v priebehu večera naši mládežníci a dorastenci doniesli chutnú večeru, kávičku aj výborné koláčiky.

Hlavným hosťom a rečníkom večera bol náš brat farár Jaroslav Petro. Po krátkom príhovore, zamyslení sa nad Božím slovom a modlitbe, sme si spoločne zopakovali náš manželský sľub, ktorým sme si pripomenuli a potvrdili, čo sme si sľubovali pred pár mesiacmi, či mnohými rokmi: že sme si svojho partnera/partnerku dobrovoľne vyvolili za manžela/manželku a že ho neopustíme ani v biede, ani v chorobe, ani v šťastí ani v nešťastí, ani v nedostatku... Bolo naozaj zaujímavé po x rokoch si uvedomiť, že okolnosti, ktoré sa v sľube spomínajú (bieda, choroba, nešťastie, nedostatok) naozaj nastali, že sme ich spoločne zvládli, že to upevnilo náš vzťah, že nás to posilnilo a že aj dnes s rovnakým odhodlaním a snád' o trochu väčšou istotou dokážeme partnerovi sľúbiť, že ho budeme aj naďalej milovať, o neho sa starať a vernosť mu zachovávať až do smrti.

Brat farár nás vyzval, aby sme si napísali aj vlastný (osobný) manželský sľub tak, ako to robia v mnohých západných krajinách počas sobáša. Tiež sme dostali za úlohu naplánovať si ďalší spoločný večer vo dvojici – určiť si konkrétny dátum, čas, prípadne aj miesto či činnosť, pri ktorej sa spolu stretieme. Priznám sa, že my sme si nenaplánovali nič kon-

krétne, lebo my sa pravidelne snažíme tráviť voľný čas spoločne – chodíme dvakrát do týždňa do fitka, sem-tam do wellness, do kina, do reštaurácie, na prechádzku so psom, boli sme na víkend na Bielej Stope v Kremnici... Každopádne sa mi ale táto myšlienka páčila a odporúčam všetkým párom, aby aj v tejto uponáhľanej dobe venovali svojmu vzťahu čo najviac spoločných chvíľ, pri ktorých budú len jeden pre druhého, budú sa počúvať, zdieľať svoje radosti a starosti, zaujímať sa o záľuby a potreby toho druhého...

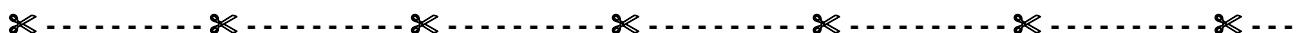

Ale späť k manželskému večeru ☺ Večerom nás sprevažovala romantická hudba, pri tónoch ktorej nám zatancovali aj naši vzácní hostia – Renátka a Maroš Olejárinci z tanečného klubu Ellegance (mimochodom, Renátka je najmladšou vnučkou nášho bývalého brata farára Ladislava Fričovského). Dokonca sme mali príležitosť naučiť sa aj zopár profesionálnych krokov a krátku choreografiu hádam najromantickejšieho spoločenského tanca waltz, nazývaného aj anglický valčík.

Okrem toho sme si aj trocha zasúťažili – hádali sme, ktorý manželský pár je v manželstve najdlhšie (manželia Vereščákovci) a ktorý najkratšie (Vladko a Lucka Hajdukovci), a zabávali sme sa aj pri súťažnom kvíze, v ktorom sme hádali vek známych zahraničných a slovenských osobností. Výhercovia dostali zaujímavé ceny. My sme síce nič nevyhrali, ale dobre sme sa zabavili a v závere večera porozprávali – napríklad aj s mojim bratrancom Mariánom Čopom a jeho manželkou Denisou, s ktorými sme sa dávno nevideli.

Skrátka, kto prišiel, nezabudne a kto neprišiel, nech banuje... Tešíme sa na podobné celozborové akcie v budúcnosti ☺

Jana Hajduková

Milí dospeláci ☺

tentokrát sa potrápíte pri čítaní **Listu apoštola Pavla Efezským**.

1. Je pravdivý výrok: „ani jeden smilník, ani nečistý alebo lakomec, ktorý je modloslužobníkom, nemá dedičstvo v kráľovstve Kristovom a Božom“?

- a) Áno
- b) Nie
- c) Nespomína sa

2. Ako sa máme správať vospolok?

- a) V láske, pokore, trpezlivosti
- b) V tolerancii a tichosti
- c) Dobrotivo, milosrdne, odpúšťať si

3. Prečo majú deti poslúchať rodičov v pánovi?

- a) Lebo je to úctivé
- b) Lebo je to spravodlivé
- c) Lebo sa to tak má

4. Každá rozhorčenosť a vášnivnosť, hnev a krik i rúhanie so všetkou zlosťou nech sú vám po ruke. Buďte vospolok dobrotiví, milosrdní, odpúšťajte si, ako aj Boh odpustil vám v Kristovi.

- a) Pravda
- b) Nepravda

5. Kedy si Boh vyvolil veriacich?

- a) Keď požehnal Abraháma
- b) Pred stvorením sveta
- c) Keď sa narodil Kristus
- d) Pri krste

6. Ako môžeme byť Bohu synmi?

- a) Skrz krst
- b) Skrze Ježiša Krista
- c) Skrz dobre skutky

Nedeľa talentov

Nezanechávaj dar, ktorý je v tebe a bol ti daný... 1Tim 14,4

Azda najväčšie dary, ktoré od Pána Boha kto dostal, boli dary, ktoré dostal náš brat Ladislav Fričovský, farár, senior, spisovateľ, dramaturg, veľký poet, ktorý pôsobil v našom cirkevnom zbore 33 rokov. V týchto dňoch sme si pripomenuli jeho nedožitú 90. narodeniny.

Svoje dary rozvinul do neskutočnej krásy, krásy slova v próze, najmä však v poézii a zanechal nám tak neskutočný básnický klenot, ktorý potešuje každého z nás. Božiu lásku nie len prijímal, ale ju aj prostredníctvom poézie rozdával a rozdáva naďalej. Nedeľa talentov, ktoré máme jedenkrát ročne, by sme mohli volať aj Fričovského nedeľa talentov. Sú venované spomienke na neho, na jeho počesť a na chválu Pánu Bohu za nové talenty.

Počas nedeľa talentov v 2. pôstnu nedeľu, na Službách Božích, privítal prítomných veriacich a hostí brat Ján Brozman, generálny a zároveň aj náš zborový dozorca. V priebehu bohoslužieb sa prítomným hrou na klavíri predstavili Johanka Lukáčová, najprv sama a potom spolu s mamou Mariannou Lukáčovou, Gregor Lukáč, Viktória Vojakovičová, Anička Pavelová, Ľudovít Paveľa, Júlia Paveľová a Soňa Buzogaňová. Taktiež vystúpil aj detský spevokol Svetielko pod vedením sestry Boženy Buzogaňovej. Hrou na gitare ho sprevádzal brat farár.

Báseň Ladislava Fričovského „I zostarnúť spolu“ predniesla sestra Alžbeta Alexiová a sestra Eva Dudášová predniesla báseň z vlastnej tvorby. Vystúpil aj náš spevokol Pútnik pod vedením sestry Júlie Ráčzovej. Zaujímavým vystúpením bolo vystúpenie našich hostí z Kysaku, ktorí hrali na fúkacie harmoniky. Zahrali nám pieseň č. 642 – Šla svetom láska a ľudovú pieseň „Mám ja hrušku v háji“, ktorá je starodávnou piesňou z okolia Obišoviec a Kysaku.

Na Službách Božích sa zúčastnili aj naši hostia, rodina nebohého brata Ladislava Fričovského, čo bolo pre nás veľkým potešením.

Po bohoslužbách nasledovalo posedenie pri káve na našej fare, kde si naši veriaci v rozhovoroch zaspomínali na predtým časy v Bohom danej príjemnej atmosfére.

Ďakujem Pánu Bohu za našich hostí, za všetkých, ktorí svojim talentom daným od Boha obohatili naše Služby Božie. Prajeme im veľa Božej trpezlivosti pri jeho rozvíjaní.

Mária Szabóová

(Pokračovanie zo strany 8)

me brať všetko z Božieho slova vážne... Že sa nedá a ani netreba byť každú nedeľu pri Božom slove... Že naše ratolesti nemôžeme vychovávať „len“ ku zbožnosti... Že predsa nemôžeme byť fanatikmi! A potom sa čudujeme! Ako to spievame v hymne všetkých evanjelikov? **Hoc diabol plný bol by svet, / chcějúcich nás pohltiť, / nemusíme sa strachom chvieť, / musia všetci ustúpiť, / Knieža sveta toho/ trúfa si mnoho; / Neuškodí nám, odsúdil ho náš Pán; / slovíčko ho porazí, / A spievajme ďalej: Slovom Božím neotrasú, / úspech im neprislúcha; / s nami je každého času/ Pán s Darmi svojho Ducha. / Môžu zničiť všetok / rod i majetok, / vziať česť, hrdlo, dom, / náš poklad nie je v tom; / nebesá nám zostanú!** Keď nie sme v spoločenstve veriacich a sme sami, keď nedovolíme, aby nás „obkľúčilo“ Božie slovo, tak sme ľahučkou korisťou pre vírus hriechu a teda smrti.

Dnes služby Božie nemáme. Nemôžeme prichádzať do spoločenstva cirkvi. Ale môžeme čítať Božie slovo. Ba treba nám ho čítať. Mne Duch Svätý pripomína Božie slovo, ktoré Pán Boh určil Izraelcom odvlečeným do babylonského zajatia: „Lebo ja poznám úmysly, ktoré mám s vami - znie výrok Hospodinov - úmysly smerujúce k blahu, a nie k nešťastiu: dať vám budúcnosť a nádej. Keď budete volať ku mne, keď prídete a budete sa modliť ku mne, vypočujem vás. Budete ma hľadať, a nájdete ma; keď ma budete hľadať celým srdcom, dám sa vám nájsť - znie výrok Hospodinov - zmením váš údel a zhrmazdím vás spomedzi všetkých národov, zo všetkých miest, na ktoré som vás rozohnal - znie výrok Hospodinov - a navrátim vás na miesto, z ktorého som vás dal odviešť.“ (Jeremiáš 29, 11 – 14)

Toto ma skutočne upokojuje:

1. Hospodin vie, čo Jeho deti prežívajú a pripravuje im blaho a budúcnosť. On je naša nádej!

Čokoľvek na človeka – a teda aj na nás – príde, čokoľvek nás zastihne – On v Pánovi Ježišovi pre každého človeka pripravil zá-

chranu. Záchranu v tejto pandémie, ale aj vo všetkom, čo ohrozuje náš život. Môžeme Mu naplno dôverovať. Však On sám povedal svojmu málokeci vernému národu: „neboj sa, lebo ja som s tebou, nepozeraj ustrašene vôkol seba, lebo ja som Boh tvoj! Posilním ťa a pomôžem ti, i podopriem ťa svojou spásanosnou pravnicou.“ (Izaiáš 41, 10) On je naša nádej.

2. Nebeský Otec sa chce s každým jedným z nás rozprávať a vypočuje nás.

A Pán Ježiš to ešte viac podčiarkol: „Keď ma teda budete prosiť o niečo v mojom mene, ja (to) učiním.“ (Ján 14, 14). On modliacemu sa zaslúbil: „... netrápte sa, ...čo hovoriť; lebo Duch Svätý vás práve v tú hodinu naučí, čo hovoriť.“ (Lukáš 12, 12) Apoštol Pavel hovorí o svojej vlastnej modlitebnej skúsenosti, že Pán: „môže nad toto všetko učiniť omnoho viac, ako my prosíme alebo rozumíme“ (Efezským 3, 20). Nezabúdajme na modlitby. Dnes máme na to čas. Z domu nesmieme a stále niečo pozeráť nevládzeme. Modlíme sa.

3. Pán Boh, ktorého dnes možno nevidíme, iba o ňom ničो vieme, sa nám dá nájsť.

Preto Ho aj v týchto neľahkých časoch hľadajme! On sa tak postaví, aby sme Mu pri tom našom hľadaní vošli priamo do náručia. To hľadanie spočíva v poslušnosti. Áno, poslušnosť nám treba vo vzťahu k Pánu Bohu. Poslušnosť nám treba aj pri prekonávaní nebezpečia ochorenia. Poslušnosť nám treba pri budovaní našich domovov, rodiny, novej hospodárskej prosperity, cirkvi, atď. Ako sa to modlil mladučký kráľ Šalamún? „Daj svojmu sluhovi poslušné srdce.“ (1. Kráľovská 3, 9) Poslušnosť nám treba, aby nás žiaden vírus neobkľúčil a tak ani nezdoval.

Hlavu Hore a nebojte sa, bratia a sestry! Prajem všetkým pozhnaným vrcholiaci pôst a radostné sviatky víťazstva Pána Ježiša nad smrťou i každou chorobou, krízou, nešťastím.

Igor Mišina

Čo má spoločné dospelosť, Berkeley a ECAV?

Cestou z Bratislavy som počúval rozhovor s Esther Wojcicki, americkou profesorkou, matkou troch veľmi úspešných dcér: Janet, ktorá je profesorkou na Kalifornskej univerzite; Anny, ktorá je šéfkou biotechnologickej firmy 23andMe zaoberajúcou sa analýzou DNA; a Susan, ktorá je šéfkou Youtube. Rozhovor bol zaujímavý a pútavý. Tematicky sa týkal knihy o výchove, ktorú Esther napísala. V množstve zaujímavých informácií ma jedna tak trochu prefackala. Kalifornská univerzita v Berkeley vraj zaradila do programu predmet Dospievania! Hneď ako sme docestovali, šiel som si to overiť. Nazaj! Počúvajte, o čom predmet Dospievania je: Školský systém neponúka študentom predmet, ktorý by ich naučil žiť v skutočnom svete a správať sa ako dospelí. Často nie sú pripravení postarať sa o seba. Veľa schopností potrebných pre život, napríklad ako si vybudovať dobré návyky, manažovať stres, platiť dane, manažovať svoje príjmy a výdavky, žiť zdravú a nevyhnutnú pre prechod do dospelosti. Dochádzka je povinná! (<https://decal.berkeley.edu/courses/4962>)

O predmet je vraj veľký záujem, lebo veľa študentov má pocit, že rodičia ich nepripravili dostatočne na život. Esther v rozhovore dokonca spomenula, že v rámci daného predmetu sa učia aj prať a žehliť.

Pri počúvaní tohto rozhovoru som si uvedomil 2 veci: 1. musím si dať pozor, aby som svoje deti vychoval tak, aby keď dospelý, vedeli žiť zodpovedne a samostatne; a 2. z nejakého dôvodu mi prišla na um cirkev na Slovensku, najmä naša Evanjelická a.v., ale aj ďalšie. Je naša cirkev „dospelá“? Čo do veku, určite. Sme tu celé stáročia. Vek dospelosti sme určite dosiahli. Ako je to však s našou pripravenosťou na život v skutočnom svete? Sme pripravení postarať sa o seba? Máme dobré návyky? Vieme manažovať stres, platiť dane, manažovať svoje príjmy a výdavky, žiť zdravým životným štýlom?

Misijná teória hovorí o 3, resp. 4 „samo“ charakteristikách dospelých cirkvi. Dospelá cirkev je samo-spravujúca, samo-propagujúca, samo-teologizujúca a samo-podporujúca. Dá sa povedať, že ECAV je samo-spravujúca, máme vlastnú správu, predstaviteľov, systém fungovania. Sme aj samo-teologizujúca, máme Evanjelickú teologickú fakultu UK, kde pôsobia šikovní, vzdelaní a múdri profesori, ktorí vychovávajú farárov a tiež prispievajú do medzinárodnej teologickej diskusie. Teraz prichádza moje osobné hodnotenie: myslím, že samo-

propagujúca cirkev sme len z časti. Áno, máme nejaké misijné aktivity, no môj dojem je, že ich kvalita je kolísavá a často robíme veci bez rozmyslu alebo radšej nerobíme nič, ako by sme mali skúsiť niečo, čo nevyjde. Často je to chybou daného miestneho farára, ale ide aj o systémovú chybu, kedy ak niekto aj niečo skúsi, tak je hneď označený za „salviša“ / sektára. Pomoc a spolupráca s cirkevnými zborníkmi v rámci cirkvi je neveselá. No a zahraničná misia ECAV v podstate neexistuje. Aj seba-podporujúca cirkvou sme len z časti. Áno, väčšina cirkevných zborov si hradí všetky náklady sama. Vďaka Pánu Bohu, že drvivá väčšina našich cirkevných zborov je takto životaschopných. No z veľkej časti nás stále niekto dotuje. Či už sú to naše partnerské cirkvi v zahraničí, ale tiež štát, ktorý platí našich farárov.

Zdá sa, že aj v ECAV sme ako tí študenti, nie sme úplne nepripravení, ale stále máme značné rezervy a teda nie sme dostatočne pripravení na dospelosť. Nedá sa však nič robiť, budeme sa musieť naučiť, či správnejšie by asi malo byť, doučiť veci potrebné pre plne zodpovedný dospelácky život.

V Obišovciach máme jednu obrovskú výhodu: príklad našich otcov, dedov, pradedov. Rozprával som sa s jedným demografom vyučujúcim na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave. Reč prišla na financovanie štátom, kde ja som argumentoval aj tým, že po 40tich rokoch útlaku, ruinovania cirkvi a devastácie cirkevného majetku považujem za správne, že štát stále cirkvám prispieva. Vtedy mi jeho odpoveď vyrazila dych: Po Tolerančnom patente nikto neriešil krivdy. Evanjelici boli vďační a šťastní, že majú slobodu a taký stavebný ruch, ako v období po Tolerančnom patente, v cirkvi nebol ani po páde komunizmu. Postavilo sa mnoho kostolov, škôl a fár. Naš obišovský chrám je názornou ukážkou pravdivosti jeho slov.

Naša cirkev na tom nie je zle. Naopak, sme na tom dobre. Mnohé sme už zvládli a ideme dobrým smerom. No potrebujeme sa ešte pár vecí doučiť, dotiahnuť. Napríklad zlepšiť službu (diakoniu), misiu aj finančnú podporu cirkvi tak, aby sme nepotrebovali žiadnu podporu od štátu, naopak, aby sme my boli tí, ktorí podporujú iné cirkvi. Aby sme boli samo-spravujúcou, samo-propagujúcou, samo-teologizujúcou a samo-podporujúcou cirkvou. Aby sme boli cirkvou dospelou.

Dano Mišina

Nahrávanie nového CD

Po dlhej príprave a precvičovaní si piesni „prišiel na psa mráz“! Konečne sa spevokolu Pútnik podarilo nahráť vyše 20 nábožných piesní. Stretávali sme sa po večeroch od pondelka 24. do stredy 26. februára toho roku v Kultúrnom dome v Kysaku pod vedením dirigentky pani Júlie Ráčzovej. Z Košíc k nám každý večer dochádzal pán Miloš Potokár, ktorý všetky tie naše výtvary zachytával do svojej aparatúry. Nebolo to ľahké, lebo v miestnosti, kde sa nahrávalo, muselo byť úplné ticho. Mikrofóny zachytia aj šušťanie papiera pri pohybe v rukách, bolo počuť aj zvony z kostola, a to sme využili na precvičenie si ďalšej piesne, lebo v tom čase sa nedalo nahrávať. Všetky CD sú u pani dirigentky Júlie Ráčzovej a chceli by sme ich uviesť do života na slávnosti spojenej s výročím založenia nášho spevokolu. Kedy sa to uskutoční, zatiaľ nevie nik.

-dk-

(Pokračovanie zo strany 1)

Ak hľadáme len svoje záujmy, túžby, sny a plány, nájdeme ich, ale slabé, porušené a infikované vírusom hriechu. Vtedy sa uspokojíme s málom, ale prideme o Božiu plnosť.

Koho hľadáme celým srdcom? Odpovedzme si pred sebou čo najuprimnejšie, lebo Pána neoklameme.

Svedectvo anjela nám však chce povedať ešte aj niečo iné. Samotná udalosť vzkriesenia sa nedá pochopiť na základe prázdneho hrobu, ľudskými zmyslami, vnímaním či rozumom. Jediný prostriedok ako sa s tým dá stotožniť, je prijatie tohto faktu vierou. Bol to Boh sám, kto s Ježišom i vykonal mocný skutok nového stvorenia. Tým zasiahol do reality tohto sveta a zlomil putá všeládnej smrti.

Bratia a sestry, čo si počať s touto neuveriteľnou novinou dnes? Anjel dáva ženám jasné inštrukcie, čo majú robiť. Choďte a vydávajte o tom svedectvo!

Dnes sa však slová anjela bezprostredne dotýkajú nás. Nám je povedané: Choďte a vydávajte o tom svedectvo! Hovorte o tom vo svojich rodinách, pracoviskách, medzi priateľmi! To my dnes máme byť ústami a jazykom tých žien. To my máme byť živými a aktívnymi pokračovateľmi Veľkonočného príbehu dneška. Aká bude naša reakcia? Nezmočňuje sa aj nás strach z toho, čo si o takomto svedectve pomyslí naše okolie? Aká teda bude naša reakcia?

I v našom živote môže nastať takéto nové ráno. I pri nás sa môžu z času na čas objaviť sklamanie a pochybnosti. No je tu Jeden, ktorý nám v tom všetkom ponúka novú perspektívu, nové videnie vecí, nový pohľad na vec: Ježiš Kristus, Syn Boží! Síce zomrel na kríži, ako predpovedal. No o tri dni vstal z mŕtvych, ako to zaslúbil. Žije! Tak ako sa stretol so ženami, aby ich pozdravil, tak sa túži stretnúť a pozdraviť aj nás. Tým úžasným miestom, kde k tomu môže dôjsť, je modlitba a spoločenstvo veriacich ľudí.

Stanislav Kocka

Koronavírus

Už niekoľko týždňov nám koronavírus mení život. Sme doma a často si umývame ruky. Von vychádzame skutočne len v najnutnejších prípadoch a na tvárach máme rúška – masky. V pracovné dni za našimi oknami býval ráno i popoludní živý ruch. Na druhej strane ulice je škôlka, stredná škola, a trochu nižšie základná škola. Teraz je ticho a „našími“ chodníkmi sem-tam prejde človek... so psom... V obchode stretáme ľudí v maskách a na rukách majú rukavice. Nákupné vozíky sú akési plnšie. Mnohé obchody sú zatvorené a zdravotní kontrolu u lekára mi preložili na neskorší termín... Pustíme si rádio, televízor, zapneme internet a 80% vysielacieho času znejú informácie o pandémie u nás i vo svete. Počujeme o státisícoch chorých i o – strašné pomyslie! – desaťtisícoch mŕtvych... V Španielsku za jediný deň na následky koronavírusu zomrelo neuveriteľných 830 ľudí!!! Nie, nie je vojna! Nevybuchla sopka, ani plyn v bytovkách! A predsa toľko mŕtvych! Umreli chorí na koronavírus. Byť na hromadnom pohrebe viacerých ľudí je ťažké, desivé. V júni 1998 v Jarovniciach voda Svinky zmiatla a priniesla smrť 50 deťom, rodičom a starcom. 47 z nich mali spoločný pohreb... Sám som bol na pohrebe 41 obetí leteckého nešťastia v Hejciach v januári 2006. Vojaci odpadávali, minister plakal... A teraz zomrelo v jedinej krajine 20 krát viac ľudí za jediný deň!!! V Čínskom meste Wu-chan sa pred krematóriom tvoria rady...

Dnešná celosvetová pandémia koronavírusu nie je jedinou a už vôbec nie prvou „morovou ranou“ ľudskej spoločnosti. To si len my, dnes žijúce generácie, nepamätáme. Takéto katastrofy sprevádzajú ľudstvo od pradávna:

- Strata raja sa udiala preto, že prví ľudia boli nezodpovední.

- Viete si predstaviť ten masaker, keď lialo a lialo a lialo a voda tiekla až nemala kam a zatopila zem, ktorá ju nevládala pohltiť? Všetko bolo zatopené tak, že prežilo to, čo bolo v korábe a len 8 ľudí.

- Nevie si predstaviť zničenie Sodomy a Gomory...

- A čo „ohnivé hady“, ktoré hrýzli Izraelcov, až všetci poštipaní zomierali...

- V tom čase boli vojny, ktoré vždy znamenali smrť a nešťastie tisícov ľudí.

- Takto to bolo aj v polovici 14. storočia, keď „čierna smrť“ - mor priniesla smrť približne 25 miliónom ľudí! To bola asi tretina až polovica obyvateľov celej zeme... Niektoré oblasti zeme sa úplne vyľudnili.

- Na našom území vypukli vojny s Turkami i Tatármi, kedy sa niektoré oblasti našej krajiny úplne vyľudnili. Panovník musel požiadať susedné krajiny o ich osídlenie dobrovoľníkmi. Tak sa k nám dostali zvlášť baníci z Nemecka. Čo je zlé, mor sa od tých čias opakoval v rôznych častiach zeme, ale aj u nás... Stačilo, aby sme mu pripravili podmienky.

- Potom prišli katastrofy 20. storočia: 1. i 2. svetová vojna znamenali milióny mŕtvych, ale aj zavraždených!

- V rokoch 1918 - 1921 tzv. Španielska chrípka, ktorá skosila to, čo po 1. vojne ešte zostalo... A ešte prišla cholera...

Čo stálo za týmito tragédiami? Čo stojí za dnešnou pandemiou? Vyhnanie z raja, potopa, Sodoma a Gomora, ohnivé hady – o tom Božie slovo hovorí jasne: „Keď však Hospodin videl, že skazenosť ľudí na zemi bola veľká a že všetko zmysľanie ich srdca bolo ustavične zlé, ... zabolalo ho srdce. I riekol: Zotriem z povrchu zeme človeka, ... ľudí aj zvieratá až po plazy a nebeské vtáky, lebo som oľutoval, že som ich učinil. Ale Nóach našiel milosť v očiach Hospodinových.“ (1. Mojžišova 6, 5 – 8).

Tie neskoršie nejednodušie. Ani dnešné udalosti nie sú od Pána Boha, lebo „Len dobrý údel a len dokonalý dar pochádza zhora od Otca svetiel, u ktorého ničo premeny ani zatienenia (pre) odvrátene sa.“ (Jakub 1, 17).

Pred pár dňami som emailom dostal tento postreh:

Ľudstvo dostalo presne takú chorobu ako potrebovalo.

- Prestávali sme si vážiť zdravie a preto sme dostali takú chorobu, aby sme si uvedomili, že na ňom úplne najviac záleží.

- Prestávali sme si vážiť prírodu a preto sme dostali takú chorobu, aby bol pobyt v nej pre nás taký vzácny.

- Prestáli sme vedieť fungovať v rodinách a preto nás táto choroba zavrela do našich domovov, aby sme sa ako rodina opäť naučili fungovať.

- Prestávali sme si vážiť starých, chorých a preto sme dostali túto chorobu, aby sme si pripomenuli, akí sú zraniteľní.

- Prestávali sme si vážiť zdravotníkov a lekárov, aby sme zistili, akí sú nepostrádateľní.

- Prestávali sme si vážiť učiteľom a preto nám táto choroba zavrela školy, aby si to rodičia mohli sami vyskúšať.

- Mysleli sme si, že si môžeme kúpiť všetko, byť kdekoľvek a s kýmkoľvek chceme a preto sme dostali takúto chorobu, aby sme si uvedomili, že to všetko nie je samozrejmosť.

- Opantala nás mamona, voľný čas sme trávili v nákupných centrách, preto nám ich táto choroba zavrela, aby sme pochopili, že šťastie si nemôžeme kúpiť.

- Zameriavali sme veľa pozornosti na náš vzhľad a výzor a porovnávali sme sa, preto nám táto choroba zakryla tváre, aby sme pochopili, že tam netkvie naša krása.

- Mysleli sme si, že sme páni na tejto zemi a preto sme dostali túto chorobu, aby nás niečo maličké, čo ani nevidno dokázalo skrotiť, dať nám príučku a trochu pokory.

Táto choroba nám veľa berie, ale zároveň nám dáva možnosť sa toho tak veľa naučiť a pochopiť, čo je v živote najdôležitejšie. Dostali sme chorobu ušitú na mieru. Asi sme ju ako ľudstvo naozaj potrebovali...

Tie 2 posledné vety znejú riadne zlostne! Teda: Túto chorobu nemožno podceňovať. Vážne je zákerná a nebezpečná.

Vírusy patria medzi nebunkové organizmy. Sú to vlastne parazity, ktoré žijú v živých bunkách ľudského tela a tam sa rozmnožujú. V čom spočíva ich nebezpečenstvo? Vírusy v bunke poškodzujú našu DNA a tak menia funkciu bunky. No a veľmi rýchlo sa množia a napádajú ďalšie bunky. A keďže náš vírus najľahšie napáda bunky pľúc a mení ich poslanie, človek nemôže poriadne dýchať a zadusí sa. Samozrejme, vírus napáda aj iné bunky. Aj tam zvíťazí a...

Korona je vonkajšia časť slnečnej atmosféry, ktorá obklopuje napríklad Slnko.

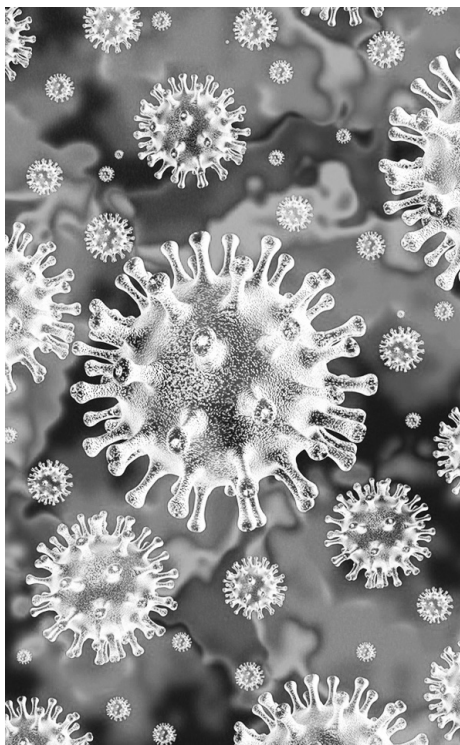
Pred zatmením Slnka nás varovali, aby sme sa bez ochrany očí do Slnka nepozerali, lebo ten svetelný kruh (koróna) nám poškodí zrak.

Koronavírus je teda vírus, ktorý obklopuje bunky v našom tele, aby zničil ich základnú funkciu. Telo však bez toho, aby si bunky plnili základné funkcie, nemôže žiť. Umiera... Ako to čítame v Božom slove? „Preto aj my, keďže máme toľký oblak svedkov okolo seba, zložme všetko, čo nám je na ťarchu, i hriech, ktorý nás tak ľahko obkľučuje, a buďme vytrvalí v zápase, ktorý máme pred sebou.“ (Židom 12, 1)

Hriech nás naozaj ľahko obkľučuje. Tam neobstojíme. Neobstála Eva, ktorá sama vlezla do „atmosféry“ Hada. Šancu nemal ani Samson, keď chodil na „zálety“ k filištínskej Dalile. V slabej chvíli, keď bol unavený, sám prezradil svojej žene tajomstvo svojej sily a to ho stálo život. Nič to, že po jeho narodení „Chlapec rástol a Hospodin ho pozhŕňoval.“ Dal sa „obkľúčiť“ a to sa mu stalo osudným. (Sudcov 14. až 16. kapitola) Aj Judáša „obkľúčili“ myšlienky na peniaze alebo slávu, až zradil Pána Ježiša.

Mnoho ľudí, dobrých cirkevníkov, ma presviedčalo, že nemôže-

(Pokračovanie na strane 6)

Modlitebný kalendár CZ Obišovce

Námety pre Vaše osobné modlitby

Modlime sa:

- za ľudí, ktorí sú v prvej línii pri kontakte s chorobou COVID-19, ako sú lekári a sestričky
- za našu vládu, aby robila dobré rozhodnutia pre ochranu občanov Slovenska
- za chorých, ktorí zápasia s touto chorobou a majú obavy a strach, či to zvládnu
- za tých, ktorí sa nesprávajú zodpovedne a ohrozujú seba a iných, aby prišli k rozumu
- za tých, ktorí aj v týchto pohnutých časoch musia zabezpečovať v práci základné potraviny
- za tých, ktorým rozhodnutia vlády stopli prácu a tak prichádzajú o svoje príjmy
- za tých, ktorí sú ohrození stratou zamestnania

Ďalej myslíme v modlitbách:

- na tých, ktorí sú doma a prežívajú ťažké chvíle, pretože im chýba ľudský kontakt
- myslíme na našich starších bratov a sestry
- na tých, ktorí sú sami doma
- na tých, ktorí stratili niekoho blízkeho a nemali ani príležitosť sa s ním rozlúčiť pre rôzne obmedzenia

Modlime sa za ľudí vo svete:

- kde sa epidémia šíri rýchlejšie a kde už nezvládajú nemocnice nápor chorých
- za tých, ktorí stratili niekoho zo svojich blízkych

Modlime sa za to, aby sa našiel liek na toto ochorenie.

COVID-19

Coronavírus, coronavírus, coronavírus, karanténa, COVID-19, štatistika, nakazení, chorí, mŕtvi, vyliečení, pľúcna ventilácia... Mnohé z tých slov sme ešte minulý rok vôbec neriešili a nerozoberali, niektoré dokonca ani nepoznali. Dnes si nevieme predstaviť deň, aby sme ich nepočuli niekoľkokrát.

Myslím, že všetci tú situáciu okolo coronavírusu vnímame ako niečo zlé. Zasiahlo to do našich osobných životov, poprevracalo to naše priority, zmenilo naše plány a sny. Veľmi nás to všetkých obmedzilo. Coronavírus je niečo veľmi zlé, zlé zlé... Ale ako sa hovorí medzi ľuďmi, všetko zlé je aj na niečo dobré. Nechcem tým povedať, že coronavírus je dobrý, ale ak vidíte, čo všetko zmenil a ovplyvnil, ako nám niektoré veci a hodnoty pripomenul, nájdete tam aj niečo poučné a aj niečo pozitívne. A to dobré by som chcel teraz pripomenúť.

Minulý týždeň skoro každý večer prišla naša dcéra za nami a pýtala sa: Oci, čo si dnes zahráme? A ja som sa každý večer snažil donútiť zahrať si s ňou nejakú hru, aby jej ten deň, keď je doma, ubehol trochu rýchlejšie. Za normálnych okolností by sme to cez týždeň nerobili. Ja by som sa okolo pol ôsmej vracal z večerní, sadol k správam, najedol sa a ona by išla spať, pretože zajtra ide do školy. Je to len jeden príklad toho, že sa niečo zmenilo. Ale ono tých vecí je podstatne viac.

Všimli ste si, ako sme nemali doteraz na nič čas, ako sme všetci mali toľko práce a povinností, že sme nevedeli, kde nám hlava stojí? Všimli ste si ako sme mali množstvo povinností a vecí, ktoré sa za žiadnu cenu nedali odložiť a museli byť urobené okamžite na úkor všetkých a všetkého? A zrazu to už nie je dôležité. Už to nie je nutné. Už to nemusí byť teraz a možno to nemusí byť ani o týždeň.

Kde pôjdete v lete na dovolenku? Máte už vybratú destináciu? Boli ste v nejakej „cestovke“? Surfovali ste po internete, kde by ste sa mohli vybrať? V takýto čas už mnoho ľudí malo všetko zaistené a premyslené. Ale dnes je to nepodstatné. Kto rieši letné dovolenky, kto si rezervuje letenky, či nejaké hotely? Myslím, že sme si už nevedeli predstaviť život bez týchto vecí, bolo to nutné, bolo to veľmi dôležité. Zrazu sme zistili, že to k životu nepotrebujeme, že vieme fungovať aj bez toho, že v živote sú iné veci dôležité.

A čo tak ísť niekde do zahraničia? Ešte som nevidel to, či ono... Zrazu je to vec, ktorá nás teraz vôbec netrápi. Sme doma a riešime iné veci. Rozmýšľame zrazu trochu inak a to nie je zlé. Učíme sa byť zodpovední, neohrozovať iných, nepoškodiť iných. Ak vyjdeme von, tak iba narýchlo a na krátky čas a potom sme väčšinou doma.

Sme v pôste, ale ľudia sa v posledných rokoch nevedeli nijako upokojiť a stíšiť. Mali sme stále niečo, boli sme rozlietani a nesústredení. Ale teraz máme čas aj na premýšľanie, aj na čítanie, aj na modlitby. Nemôžete povedať: nemám čas! Coronavírus nám to zariadil. Si doma, so svojou rodinou, môžeš s nimi urobiť nejaké menšie roboty, pretože na väčšie nemáš materiál a kúpiť si ho nemáš kde. Môžeš sa rozprávať so svojím mužom, so svojou ženou, so svojimi deťmi, môžeš si sadnúť a debatovať so starými rodičmi a nemusíš sa nikam ponáhľať. Učíme sa trochu skromnosti, učíme sa spomaliť a nikam sa neponáhľať. Vlastne sa to ani neučíme dobrovoľne, učíme sa to nasilu, nútia nás k tomu okolnosti.

Je coronavírus Boží trest? Je to nejaká Božia skúška našej dôvery? Alebo je to ťažká Božia škola, v ktorej nám Boh pripomína, aký sme maličkí a nepatrní a že potrebujeme všetci trochu viac skromnosti? Nevie. Nevie, ako to mám uzavrieť. Nemám ani odvahu povedať: Je to Boží trest, alebo je to Božia skúška! Alebo je to diablove roboty. Možno ani po čase to nebudem vedieť uzavrieť.

Ale viete, čo ma na tom najviac udivuje? Že stačí jeden miniatúrny vírus, ktorý je prirovnávaný k banálnej chrípke a celý svet je na nohách a stojí v napätí a pozore.

Čítal som teraz jedno svedectvo talianskeho lekára, ktorý o sebe napísal, že bol ateista, pretože v lekárskejších kruhoch je to také prirodzené. Ale teraz sa úprimne a v pokore modlí k Bohu. Vidí v práci dennodenne zomierať ľudí, nevie pomôcť, vníma svoju bezmocnosť a bezradnosť. Je to nesmierny ťažká situácia.

Ja len dúfam, že my sa až do takých krajností nedostaneme. Ale dôjde nám to, kto v tom svete sme my ľudia? Uvedomíme si to po tejto pandémie? Pochopíme, že nie sme pánmi sveta a že moc v rukách má niekto iný? (A teraz ozaj nemyslím na coronavírus)

Rozpis služieb Božích				
9.4.2020	Zelený štvrtok	17:00	Kysak	+VP
		18:00	Obišovce	+VP
10.4.2020	Veľký Piatok	8:00	Kysak	Pašie
		9:30	Obišovce	Pašie
		11:00	Trebejov	Pašie
12.4.2020	Veľkonočná nedeľa	8:00	Suchá Dolina	
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
13.4.2020	Veľkonočný pondelok	8:00	Trebejov	
		9:30	Kysak	
19.4.2020	1. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Drienovská Nová Ves	Sk 4,32–35; 1J 1,1–2, 2
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
		14:00	Lemešany	
26.4.2020	2. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Kysak	Sk 3,12–19; 1J 3,1–7
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
3.5.2020	3. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Trebejov	Sk 4,5–12; 1J 3,16–24
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
10.5.2020	4. nedeľa po Veľkej noci Deň matiek	8:00	Drienovská Nová Ves	Sk 8,26–40; 1J 4,7–21
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
17.5.2020	5. nedeľa po Veľkej noci	8:00	Kysak	Sk 10,44–48; 1J 5,1–6
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
21.5.2020	Vstúpenie Krista Pána na nebo	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
24.5.2020	Nedeľa po Vstúpení	8:00	Trebejov	+VP; Sk 1,15–17. 21–26; 1J 5,9–13
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	+VP
31.5.2020	1. slávnosť svätodušná	8:00	Suchá Dolina	+VP
		9:30	Obišovce	+VP
		11:00	Lemešany	+VP
1.6.2020	2. slávnosť svätodušná	9:30	Kysak	
		18:00	Obišovce	
6.5.2020	Svätá Trojica	8:00	Kysak	+VP
		9:30	Obišovce	
		11:00	Trebejov	
14.6.2020	1. po Sv. Trojici	8:00	Drienovská Nová Ves	Oz 2,14–20; 2K 3,1–6
		9:30	Obišovce	
		11:00	Kysak	
20.6.2020	Skúška konfirmandov	18:00	Obišovce	
21.6.2020	2. po Sv. Trojici Konfirmácia	9:30	Obišovce	
28.6.2020	3. po Sv. Trojici	8:00	Trebejov	1M 3,8–15; 2K 4,13–5,1
		9:30	Obišovce	
		11:00	Drienovská Nová Ves	
29.6.2020	Sviatok ap. Petra a Pavla	18:00	Kysak	